

ČETRDESET TIKVI

Kad hodaš užarenim ulicama grada, očima tragaš za hladom. U hladu je nekoliko stepeni hladnije nego na suncu. Čuj hladnije, a temperatura u hladu trideset osam stepeni. Čovjek svašta izgovori potpomognut suncem.

Sinoć su mladići i djevojke iz Gradiške zaigrali Steriju.

Hrabro.

Hrabro je izabrati Steriju.

Trudili su se koliko su mogli, umjeli i znali, a ponešto je ostalo nedorečeno. Čuli su se dobro, ali se nisu razumjeli dobro. Život je pred njima, čeka ih još mnogo igara, aplauza, a čovjek se uči dok je živ.

Veliki Sokrat je pred kraj svog života rekao :“Tek sad znam da ništa ne znam.“

Glavu gore i naprijed.

Oko ponoći sam osjetio da pirka osvježavajući vjetar. Komunalci su prali vrele ulice grada. Možda mi se učinilo, ali kao da su se ulice udobnije namjestile, osvježene mlazom hladne vode.

Ilhanus je došao na druženje. Kada je vidio bijelog psa da leži na sred platoa, umalo nije stao na njega, jer je mislio da je Toni napravio neku instalaciju. Kad se pas pomjerio, shvatio je da je pogriješio.

Četvrti je dan Festivala.

Maštam o tome da Travničani prokleta dobro odigraju „Prokletu avliju“.

OKRUGLI STOL... "POKONDIRENA TIKVA"

Draško Vidović, reditelj predstave, ukratko je predstavio svoj ansambl koji djeluje u Kulturnom centru Gradiška, u kojem su dvojica profesionalno zaposleni od pet diplomiranih glumaca iz Gradiške. Omladinski studio u sklopu "Grad pozorišta" je osnovan radi obogaćivanja kulturnog života u Gradišci i čine ga srednjoškolci, a u večerašnjem ansamblu su se našli oni najuporniji i najbolji članovi. U početku

su odradili malu školu glume i odlučili se za klasični tekst. Iako je to za njih bio težak izazov, jer sam Vidović nema rediteljskog iskustva, kao ni mladi glumci, oni su rizikovali i išli na sve ili ništa. Vidović je igrao Mitra večeras, iako je tu ulogu igrao drugi mladić, ali ga je on morao zamijeniti.

Strajo Krsmanović je konstatovao da ovo jeste mlad ansambl i po godinama i po pozorišnom iskustvu. Igrati Steriju je i izazov i zamka i večeras su obje ove dimenzije došle do izražaja. Naravno, izazov jeste, jer se glumci raduju ovom tekstu, ali je i ogromna prepreka, jer tekst jeste težak.

Viktor Dundović je čestitao Teodori Đorđić koja je igrala Femu, jer je osamdeset posto snage u predstavi ponijela upravo ona. I on smatra da je devedet šest minuta predstave predugačko i zbog toga je bilo potrebno srezati tekst, ali kako su oni mlado pozorište, onda su i razumljivi ovi rezultati.

Luka Kecman kaže da je tekst koji pripada epohi uvijek zamka, jer se teško može osavremeniti, a pogotovo Sterija, jer postoji takozvani *sterijanski jezik*, koji kad se govori u tom duhu jeste briljantan, ali su tada potrebni i kostimi iz tog vremena, što naravno ovaj mladi ansambl nije sebi mogao priuštiti. Upravo zbog toga su morali angažovati lektora koji će intervenisati. Definitivni problem u predstavi jeste čujnost, jer se nije čulo dvije trećine teksta, pa su zbog toga duhovita mjesta u predstavi propala. Takođe, falset u govoru je bio nepotreban. Kecmana je fascinirala publika koja je pažljivo slušala. Za igru lika Feme kazao je da mora da zna šta radi i zašto je takva, jer ju je Sterija napravio da bude smiješna, te gosposni maniri kojima ona teži moraju da budu nezgrapni i smiješni, a ne prirodni kao što su bili kod Teodore Đorđić. I brzina izgovora rečenica je smetala da lik Feme dođe do potpunog izražaja. Za muški dio ansambla smatra da imaju prirodnost u igri, ali se ponovo nametnuo problem čujnosti, te do izražaja nije došao splet Sterijinih zapleta. Inače, po mišljenju Luke Kecmana, Gradiška ima jako dobar profesionalni ansambl, te se nada da će u budućnosti izrasti u jedno ozbiljnije profesionalno pozorište.

OKRUGLI STOL... "POKONDIRENA TIKVA"

Dževdet Tuzlić je rekao da su mu se evocirala sjećanja na njegova glumačka iskustva iz djetinjstva kad je vidio scenografiju na pozornici, koja je naivna, dječije naslikana, ali mu je to istovremeno bio znak da ne padne u zamku da gleda profesionalno pozorište i oslobodio se prevelikih očekivanja od večerašnje predstave. Međutim, zbunio ga je izbor teksta. Smatra da bi sve bilo skladno da je bilo više artikulacijskog izričaja i da su posegnuli za većim štrihom. Rekao je da je preveliko breme na leđima mladih ljudi kojima je ovo prva predstava.

Lajla Kaikčija se složila sa prethodnim komentarima da je jezička barijera bila najveći nedostatak u ovoj predstavi, te zbog toga uputila opasku reditelju koji je trebao raditi sa glumcima govori. Ova mlada ekipa je energična, znaju šta igraju, ali je diskutabilno dokle su došli u realizaciji. Kod glavne glumice je problem što je trebala učiti noble pokrete, a ne da na sceni izgledaju prirodni. Sugerirala je reditelju da je trebao praviti improvizacije sa glumcima i posvetiti se više glumačkim radionicama.

Strajo Krsmanović je konstatovao da se u pozorištu bude, jer se ono voli, ali s druge strane postoje pedagozi koji nas uvode u svijet pozorišta. Ovoj predstavi svi su bili opterećeni zadatkom, a manje su svoju igru autentično izbacivali. Glumac treba da iznosi sebe igrajući zadati lik i to se večeras nije vidjelo. Zbog toga bi bilo bolje da su radili prvo etide, jednočinke, a onda krenuli ka većem zalogaju.

Luka Kecman smatra da je donekle i sam Sterijin tekst neskladan, jer je autor robovao da Fema izraste u takav lik noblesa. Pohvalio je Draška Vidovića koji je sjajan komičar, jer ga je gledao u nekoliko predstava i zato ga je večerašnja predstava iznenadila.

Draško Vidović se zahvalio prisutnima na sugestijama, ali je opravdao nedostatke i svojim neiskustvom, ali i nedostatkom vremena za više proba koje bi predstavu sigurno poboljšale. On smatra da su oni postigli ogroman uspjeh samim tim što su prošli selekciju ovoga Festivala i zbog toga je neizmjereno sretan.

PUBLIKA O PREDSTAVI... "POKONDIRENA TIKVA"

Namir Haračić: „Uživao sam gledajući večerašnju predstavu sa porodicom. Svaki glumac je dao svoj doprinos, ali po mom mišljenju „majstorica“ je pokretala radnju. Međutim, najinteresantniji mi je bio filozof. Vjerovatno zbog mog zanimanja... Iskrene čestitke glumcima! Bio sam spriječen da pogledam dvije prethodne predstave, tako da ih ne mogu uporediti sa večerašnjom, ali se nadam da će nam doći i iduće godine.“

Alma Teskeredžić: „Predstava je bila prosječna. Pojedine replike su prebrzo izgovarane, tako da ih nisam uspjela pratiti. Vjerujem da je to glavni razlog zbog kojeg se nisam mogla u potpunosti opustiti i uživati u predstavi. Pored toga, mislim da su trebali više pažnje posvetiti scenografiji. Nacrtana scenografija nije baš ugodna za oči i djeluje jeftino, bez obzira da li se radi o vrhunskim ili prosječnim umjetnicima.“

Emir Bušatlić: „Očekivao sam puno više od večerašnje predstave. Sam naziv je puno obećavao, ali ostao sam neugodno iznenađen. Glumci nisu bili prirodni na sceni, prebrzo su izgovarali tekst, gutali slogove... Pojedine dijelove uopšte nisam čuo. Scenografija je bila ispod svih očekivanja. Ukoliko su već htjeli nacrtanu, trebali su posao prepustiti profesionalcu.“

Amar Bačvan: „Predstava je bila zanimljiva. Međutim, kao i svaka druga, i ona ima svojih prednosti i nedostataka. Uvjerem sam da bi cjelokupan dojam bio puno bolji da su se glumci malo više potrudili. Otežali su nam praćenje predstave ubrzavanjem replika, a time ujedno i smanjili komičnost iste. Mora se priznati da treba biti hrabar i izabrati jednu ovako poznatu dramu. Ja im na tome čestitam!“

Amela Jusić: „Predstava mi je zaista bila dobra. Iznenađena sam. Dopali su mi se i glumci. Zadovoljna sam.“

Mersiha Čolić: Nisam zadovoljna predstavom. Glumci su prebrzo govorili svoj tekst, bilo je dosta nerazgovijetno. Mislila sam da će predstava biti zanimljiva, ipak se radi o “Pokondirenoj tikvi”.

Zijada Garib: „Predstava mi se svidjela. Smatram da su glumci, iako jako mladi, dobro odradili svoj posao. Atmosfera je bila ugodna, opuštajuća, zabavna.“

Almira Sadiković: „U predstavi mi se najviše svidjela glavna glumica, koja je po mom mišljenju, najviše zaslužna za dobru izvedbu predstave. Glumci su prebrzo izgovarali tekst, tako da ih nisam u potpunosti mogla razumjeti.“

KNJIGA UTISAKA...„POKONDIRENA TIKVA“

Ne znam odakle da počnem nabrajati šta mi se sve nije dopalo... Ništa, apsolutni ništa ih nisam razumjela. (Scenski) govor im definitivno nije jača strana! A scenografiju nisu morali crtati, nije im uopšte potrebna- jer scenografiju imamo u predstavi- a ovo to nije.

Posebno mi se „dojmila“ ona flamenko plesačica. Sve pohvale za trud, ali ponekad je bolje ne raditi, nego raditi kako ne treba!

Vesna

ČARAPE (jedina dobra stvar u predstavi)
Bolje da sam ostao kući i gledao Larin izbor.

JASMIN

Nisamništa svatio

Wiga

OVO JE NAJBOLJJIH 20 MINUTA PREDSTAVE NA FINSKOM (ILI NORVEŠKOM) JEZIKU KOJU SAM IKADA GLEDAO!!!

DRAŠKO VIDOVIĆU nisu to ovi klinci zaslužili...

potpis

Predstavu nisam čuo nikako!!!

Zakasnio na prve dvije

Ja nisam nobles i ja nisam pola skontao...

07.04.

Žutislav

potpis

Kovrdžavi momak je sjajan!!!

Peggy Sue

RAZGOVOR SA... Draško Vidović

Profesionalni ste glumac, prvi put u ulozi reditelja, a uz to ste radili sa ekipom kojoj je ovo prvo glumačko iskustvo. Koliki je izazov ovo bio za Vas?

Ogroman, jako veliki izazov, radi se Sterija,

ali obzirom da je tu bilo vrijeme i ogromna energija koju su oni pokazivali, ja sam se nadao uspjehu. Premijera je bila jako uspješna, iako je budžet bio nula, scenografija i kostimi su improvizovani. Ja se slažem sa nekim kritikama da bi to

trebalo da bude epohalno, ali ja opet smatram da su u omladinskom teatru takve stvari mnogo manje bitne od same glumačke igre. Predstava je malo igrana i činjenica je da je izgubila na kvaliteti, jer je na premijeri bila mnogo bolja. Moja krivica je to da nisam razmišljao o tome da su oni srednjoškolci, da su neki od njih maturanti, pa da ih čekaju prijemni ispiti, itd. I evo, Festival se dešava baš u vrijeme prijemnih ispita, svi su jako iscrpljeni i nisu imali dovoljno vremena za probe. Ja, kao reditelj insistirao sam na mnogo više proba, artikulaciji, dikciji, čišćenju odnosa, neke komične replike koje su oni prvobitno plasirali su se sada izgubile, ja sam htio sve to da vratim, međutim, nismo baš imali nekog vremena. Inače, u našem gradu, pozorište uopšte nije zanimalo ljude, ja sam sa svojih četvero kolega prvi pokrenuo ideju o osnivanju pozorišta i mi smo kao djeca imali mnogo veći entuzijazam i energiju od današnjih mladih.

Koliko onda Vašu misiju da popularizirate pozorište u Vašem gradu smatrate uspješnom?

Mi se borimo, organizovano za škole igramo predstave, ja sam svojevremeno po kafićima išao i prodavao karte, koje se sada sve manje kupuju, ali opet smatram misiju uspješnom, a kada kažem da su mladi inertni, lijeni, tu ne mislim samo na pozorište, već uopšte na sve aktivnosti.

Da li je u planu neki novi projekat?

Naravno da jeste, iako još još ne znam šta, jer veći dio ekipe ide na fakultete. Imam par djevojaka tamo, pa ćemo vidjeti šta dalje. Uglavnom, ja sam opet za domaći tekst, za klasiku, bez obzira šta drugi misle o tome, ja ću po svom, s tim da uvijek prihvatam savjete i primjenjujem ih. Mi smo imali pritisak i od naše Općine da radimo i pravimo predstave. Godišnje za profesionalnu produkciju imamo jedva novca za pola, a uradimo jednu predstavu, pa smo odlučili da popunimo repertoar i sa Omladinskim studijem. Slažem se sa kritikama da artikulacija nije bila dobra, da se nisu dobro razumjeli, da je kod jedne djevojke glas upitan, pa ona, kad ubrza, ne čuje se. Nekoliko puta sam pokušao da skrenem pažnju, ali oni glume prvi put na Festivalu koji je jako značajan, po mom mišljenju najznačajniji u bivšoj Jugoslaviji i tu je bilo velike doze straha među njima. Meni je bilo veliko i prijatno iznenađenje učešće na Festivalu. Izazov svakako jeste za mene rad sa njima koji nikad nisu glumili i na takvom tekstu, ali zbog prisustva na Festivalu nisam imao nikakav strah ni tremu. Sa druge strane, veliko oduševljenje i velika radost, ja sam vrištao od sreće kada sam čuo da smo u selekciji.

PREDSTAVLJAMO... Ratko Savić

Glumac koji je igrao lik Filozofa (poeta Ružičić) u predstavi "Pokondirena tikva" predstavio nam se na slijedeći način:

Dolazim iz Gradiške. Poslije završene gimnazije upisao sam Pravni fakultet u Banjoj Luci.

Da li ste imali neki svoj pristup u kreaciji lika Ružičića ili je reditelj odigrao svoju ulogu?

Lik kao lik je dosta zahtijevan i komplikovan, nije svakidašnji, posebno gdje on nadigrava samog sebe. Uz to je posebno zahtijevan jezik, jer govorim na staroslavenskom. Sam lik je rezultat kompromisa između mene i reditelja.

Da li Vam je ovo prva predstava i kakvi su utisci?

Da, ovo je moja prva predstava u pozorištu. Nekad prije sam radio nešto u srednjoj školi, ali ne na ovom nivou. Predstavu smo počeli raditi krajem augusta prošle godine. Radili smo je tri mjeseca, u decembru je bila premijera.

Kako je prošla premijera?

Odlično, prezadovoljni smo. Što se tiče predstave, želio bih naglasiti da su je sponzorisali fondacija Schule helfen leben iz Sarajeva i opština Gradiška.

Kakvi su uslovi rada u Gradišci?

Jako dobri jer je naš Kulturni centar najsavremeniji u Bosni i Hercegovini.

PREDSTAVLJAMO... Teodora Đorđić

Glavni lik u predstavi, Sterijinu Femu, igrala je mlada Teodora Đorđić, što je sigurno veoma težak zadatak.

Imam osamnaest godina, dolazim iz Gradiške. Završila sam treći razred gimnazije. U predstavi igram lik Feme. Meni se uloga jako sviđa, jer je Fema zanimljiva i slojevita osoba. Interesantno je bilo glumiti lik koji često mijenja emocije, od ljutnje do tuge i neke neizmjerne sreće.

Koliko je to sve bilo zahtjevno?

Veoma, ali sam sretna što sam dobila tu ulogu. Bila je to moja prva uloga u pozorištu. U osnovnoj školi sam često recitovala, ali se nikad bavila glumom.

Kakvi su Vaši utisci o radu na predstavi?

Ekipa mi se jako svidjela, svi smo kao jedna mala porodica. Reditelj je odličan, pomagao nam mnogo. Mislim da je ovo dobra predstava.

Možda je malo preuranjeno pitanje, ali imate li nekih planova u budućnosti vezanih za glumu?

Nisam još uvijek sigurna, tek ću za godinu dana upisivati fakultet, pa ćemo vidjeti.

VEČERAS

Utorak, 03.07.2012.

20,30 sati

Pozorišna dvorana

Hrvatsko amatersko kazalište Travnik

Ivo Andrić

PROKLETA AVLIJA

Dramatizacija i režija : Anto Bilić

Igraju:

Josip Drikić

Dejan Markunović

Anto Bilić

Ivan Grganović

Miroslav Sučić

Nikica Jurčević

Ivica Džambas

Darko Smodek

Antonio Bilić

Ivo Stojanović

Boris Beljan

Miroslav Matošević

Mijo Martinović

Slaven Mačić

Scenografija : Ivan Grganović

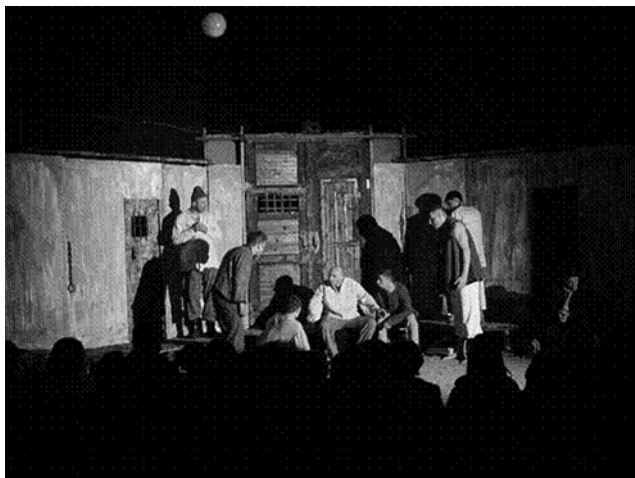
Muzika: Renata Ignjić i Darko Smodek

Svjetlo: Danijela Lovrić

Hrvatsko amatersko kazalište Travnik

Hrvatsko amatersko kazalište Travnik radi i djeluje već osamnaest godina aktivno promičući kulturu hrvatskog čovjeka u BiH i šire.

Počeli smo u jesen 1993. godine u Novoj Biloj u najtežim ratnim vremenima, te na

inicijativu Ante Bilića i mladih ljudi nastaje teatar, koji prkosi ratnom vremenu, vjerujući u bolja vremena, umjetnost i kazališni izričaj.

Kazalište je 2000. godine uz pomoć prijatelja iz Nizozemske (Stipo Šuman i Tom Yanse) i Zaklade za kulturne susrete mladih iz Roterdama započelo s gradnjom zgrade kazališta u Travniku – Jankovićima i zgrada je do danas dovedena do završnih radova (uređenja kazališta). Najveću potporu u izgradnji zgrade dala je Vlada R Hrvatske zajedno s Veleposlanstvom R Hrvatske u BiH.

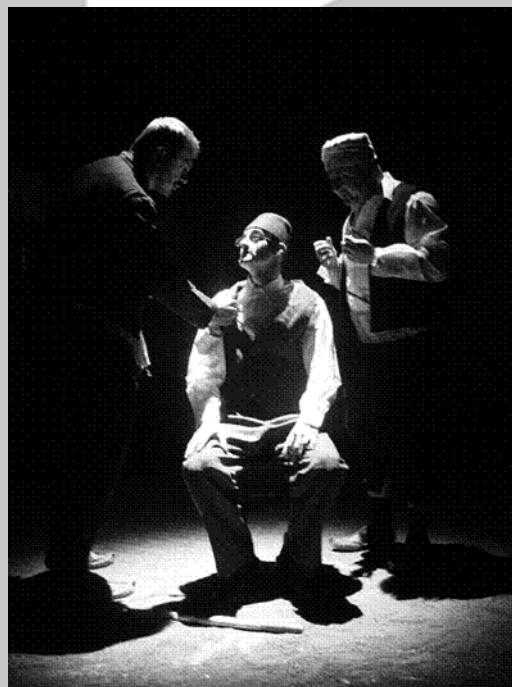
Kazalište broji 67 članova svrstanih u tri scene ; mala, srednja i velika.

Predstave se izvode u zgradi kazališta i širom BiH, Hrvatske i Europe.

Do sada je na scenu postavljeno 20 premijera s ukupno oko šest stotina izvedbi po navedenim državama.

Kazalište je sudjelovalo na brojnim festivalima osvajajući najveće nagrade festivala : Internacionalni TEATAR FEST Sarajevo, FEDRA Bugojno, Pozorišne igre u Jajcu, Festiva festivala Trebinje, FAK- Slavonski Brod, Festival amatera Županja, Festival Hrvatskih amatera Hvar.(Širok opus) te redovito sudjelovanje na Danima hrvatskog pučkog teatra u Hercegovcu.

Pored festivalskih nagrada najveći uspjeh je zasigurno izgradnja zgrade kazališta i pokretanje manifestacije Andrićevi dani u Travniku gdje je kazalište glavni nosilac aktivnosti. U sklopu Andrićevih dana (od 9.10. do 9.11.) u mjesec dana publika može uživati u kazališnim predstavama, književnim večerima i izložbama te predavanjima, što predstavlja jednu od najvećih manifestacija posvećenih nobelovcu Ivi Andriću u BiH.

Reditelj o predstavi:

Prokleta avlija je veličanstveno prozno djelo Ive Andrića i HAK Travnik ga postavlja u sezoni 2011./12. povodom : „Pedeset godina od dodjele Nobelove nagrade za književnost Ivi Andriću.“ S relativno mladim ansamblom upustio sam se u dramaturgiju i režiju ovog velikog djela na klasičan-andrićevski način, maksimalno koristeći sve raspoložive kazališne elemente, ne prezajući od veličine djela i

pisca, nego se stavljajući djelu i piscu na služenje promišljajući kao glavni lik ove predstave, kako Prokletu avliju, u što boljem svjetlu predstaviti i približiti kazališnoj publici...

Koliko sam u tome uspio ostavljam Sudu kazališne publike, Vama, na procjenu.

Anto Bilić

Rođen je 1972. godine u Travniku gdje završava osnovnu i srednju školu. Amaterskim kazalištem se počeo baviti još u osmoj godini igrajući aktivno u čuvenom travničkom pozorištu gdje je radio kao majstor glazbe i svjetla i kao glumac. Osnivač i utemeljitelj HAK Travnik (Nova Bila) i najzaslužniji je za izgradnju nove zgrade HAK Travnik. Amaterskom režijom se bavi već 14 godina i do sada je režirao 20 predstava u svom kazalištu i po

kazališnim družinama u BiH i Hrvatskoj. HAK Travnik često igra i njegove tekstove.

O POKONDIRENOJ TIKVI

„ Ko gleda prema van, sanja. Ko usmjeti pogled prema unutra, budi se.“

K. G. Jung

Ljude koji sjaje, čija svjetlost treperi, čiji aureol primjećujem još pri prvom susretu, koji zamrzavaju struju atoma između naših tijela i magnetišu, držeći nas na rastojanju dovoljnom za otkrivanje njihovih nepreglednih dubina, volim da nazivam Bićima. Često na Biće nadovežem i drugo ime poput Biće Svjetlosti, Biće Vode, Biće Tišine, Biće Mašte, Biće Mraka, Biće Altruizma i ostavljam niz nezavršen...

Nazivam to praisvorom njihove unutrašnjosti. Možda se pretapa, seli, preoblikuje ili postoji u nekom paralelnom svijetu drugačiji, ali vjerujem da je suština ista. Istina. Ona se zrcali u njihovim očima, odašilje kristalne čestice van njihovih tijela, ona je kolijevka Ljubavi i s njom smo Jedno sa svemirom.

Takvima je koža nezamjenjiv kaput, zamamljujući miris, najudobnije utočište, tvrđava bez premca. Raskošna, sa rukama raširenim u zagrljaj. Uvijek.

Večeras je pun mjesec. Na Istoku je to vrijeme Vrijeme učitelja. Budna sam i razmišljam.

Voljela bih da je lik Feme koju smo gledali na sceni večeras samo Sterijino razbuktavanje mašte i duhovita igra u građenju njenog karaktera, nego odraz našminkane stvarnosti nekad i sad.

Čekala sam da proleti vještica na metli, ne bih li je zamolila da pomete sve ono lažno i zlo, oslobodi ljude tijela, težine, tereta i boli. Time bi i ona postala dobra. Neću vam reći da li smo se srele.

Samo da ću je i večeras čekati. Pogledajte neki put prema nebu, pa onda unutra.

I tajne će dobiti drugu dimenziju.

Aida Šošić

POSLOVICA DANA:

„Kad na vrbi rodi grožđe...“

Razotkrivanje poslovice:

Bio jednom jedan mladić koji je bio jako mlad. Živio je u malom selu na obali zelene rijeke. Rijeka je bila široka, duboka jest, bistra. Tekla je sporo, zanoseći se od desne ka lijevoj obali na kojoj su talasi napravili bezbroj glatkih skulptura. Ljudi su nagađali na koga liče. Uz zelenu rijeku rasle su vrbe koje nisu bile žalosne.

Jednoga dana mladić je otišao kod tetke koja je imala velike vinograde. Kada je prvi put probao grožđe, osjećao se poput malog psića koji je dobio komad čokolade od lješnjaka. Volio je i bijelo i crno grožđe. Ako bi grožđe bilo malo starije, trpao je bobice u usta, razbijao ih kutnjacima, a slatki sok bi mu preplavio jezik. Korice je ispljuvao na dlan

desne ruke, a onda ih nehajno bacao iza sebe. Kad je došao od tetke, dugo je sjedio na obali zelene rijeke, bacao raznobojne oblutke u vodu i brojao koliko će puta odskočiti.

Toliko će imati djece.

Saginjao se i trudio da se oblutak što više puta odbije od zastakljenu vodenu površinu. U ustima je stalno osjećao slatkasti okus grožđa. Uzdahnuo je govoreći: “E vrbe, vrbe, kad bi na vama rodilo grožđe...”.

Mještani su ga gledali čudeći se, onako kako se stanovnici nekog zabačenog sela čude novom asfaltu, koji presjeca selo na dvije nejednake polovine. Danima je opsjedao ljude rečenicom: “Šta mislite, kad bi na vrbi rodilo grožđe...”.

Savjet staraca sela je zasjedao dva dana i treći dan do podne. Odlučili su da kupe stotinjak kila grožđa i da ga povješaju po vrbama na mjestu gdje je on sjedio.

Kažu da se široko osmjehivao otkrivajući dvije male rupice na obrazima. Mjesecima je pričao kako je ugledao grožđe: “Ja tamo, kad na vrbi rodi grožđe!”. Vremenom se izgubio prvi dio rečenice, tako da je usmenom predajom do nas došao samo drugi dio, “kad na vrbi rodi grožđe...”. Tako je nastala poznata narodna poslovice koja se koristi samo u krajevima gdje rastu vrbe praveći hlad mnogobrojnim kupačima.

Obaziranja

FEDRO: Ti bi isto nako.

FEDRINICA: Šta nako?

FEDRO: : Ko ona Fema. Čovjek joj se nije ni ohladio, ona budaleše.

FEDRINICA: Ne bi ja to tebi nikad uradila.

FEDRO: Sve ste vi žene nalik jedna na drugu.

FEDRINICA: Uvijek nešto blentavo zaključiš.

FEDRO: Kako neću, da sam mlad, ne bih se ženio. Bio bih... kako ono kažu, gej bih bio.

FEDRINICA: Misliš, peder?

FEDRO: Ne mislim to, jer ima i žena pedera.

FEDRINICA: Kako, bolan, Fedro?

FEDRO: Zar ona sinoć nije peder priko pedera kad se onako ponaša?

FEDRINICA: Ona jest. Što jest jest.

FEDRO: He, he, he...

FEDRINICA: Je li ti to nešto smiješno?

FEDRO: Ti si smiješna.

FEDRINICA: Zašto? Obrazloži.

FEDRO: Što si pitala za tikvu.

FEDRINICA: Aha, pa znam da ima tikava đubretara i još nekakvih, ali za pokondirenu nikad nisam čula.

FEDRO: Mo'š mislit' kakva je tikvenjača od nje.

FEDRINICA: Ne mogu.

FEDRO: Što ne možeš?

FEDRINICA: Ne volim tikvenjaču, sirnica je zakon.

FEDRO: Ako ćemo se već vrijeđati, sve su pite pitice, al' burek je pitac.

FEDRINICA: (tiho) Šovinisto jedna muška, dabili šovinisto.

DIREKTOR FESTIVALA:
Vahid Duraković
KOORDINATOR FESTIVALA
Sanel Ugarak

PR FESTIVALA:
Edina Bajrić

REDAKCIJA BILTENA:
Nedžad Milanović, urednik
Senada Milanović
Sanel Ugarak
Ermina Musić
Amel Ugarak
Edina Bajrić
Jasmina Mlačo
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato, fotograf
Aida Šošić

SARADNICI:
Samir Nuhić
Almir Mujagić
Edin Huskić

TEHNIČKA EKIPA:
Senad Imamović Struja
Edin Ćatić Bato
Azem Duraković

DIZAJN PLAKATA:
Antonio Džolan

UREDNICI INTERNET STRANICE:
Mulhari Agić
Edin Ćatić Bato

SARADNICE:
Valida Prijić
Nermina Ljubunčić
Edna Supur
Elma Gavranović
Evelina Dautbegović
Selma Sloboda
Azra Sadagić

SELEKTOR:
Dragan Komadina

STRUČNI ŽIRI:
Lajla Kaikčija
Dževdet Tuzlić
Doc.dr. Luka Kecman

ŽIRI PUBLIKE:
Adem Krivdić
Mesud Šečić
Daria Lučić
Edna Supur
Olivera Slipac
Alda Ljubunčić

ORGANIZACIONI ODBOR:
Hasan Ajkunić - predsjednik
Senada Milanović
Suad Velagić
Edin Ćatić Bato
Doc. dr. Ilhan Bušatlić
Ermina Musić
Sead Karahodžić
Sanel Ugarak
Nedžad Milanović
Željko Luledžija
Antonio Džolan
Samir Nuhić
Amel Ugarak
Vahid Duraković

UMJETNIČKO VIJEĆE FESTIVALA:
Anto Bilić - predsjednik - Hrvatsko amatersko
kazalište Travnik
Jesenko Muzaferija - Teatar TOTAL Visoko
Zlata Imamović - Pozorište Travnik
Željko Milošević - KS Male stvari Trebinje
Ugarak Sanel - predsjednik US Teatra FEDRA Bugojno
Suad Velagić - predsjednik UO Teatra FEDRA Bugojno
Dubravka Nikolić - Gradsko pozorište Mrkonjić Grad
Almir Alić - AP Neretva Konjic
Vahid Duraković - direktor Festivala